

ІНСТРУКЦІЯ для медичного застосування препарату

**НІКСАР®
(NIXAR®)**

Склад:

діюча речовина: 1 таблетка містить біластину 20 мг;

допоміжні речовини: целюлоза мікрокристалічна, натрію крохмальгліколят (тип А), кремнію діоксид колоїдний безводний, магнію стеарат.

Лікарська форма. Таблетки.

Фармакотерапевтична група. Антигістамінні засоби для системного застосування. Біластин. Код АТХ R06A X29.

Клінічні характеристики.

Показання. Симптоматичне лікування алергічного ринокон'юнктивіту (сезонного та цілорічного) та кропив'янки.

Протипоказання. Підвищена чутливість до діючої речовини (біластин) або до будь-якої з допоміжних речовин.

Спосіб застосування та дози.

Дорослі та діти (віком від 12 років). Рекомендована доза становить 20 мг (1 таблетка) 1 раз на добу для полегшення симптомів алергічного ринокон'юнктивіту (сезонного та цілорічного) та кропив'янки. Таблетку слід застосовувати внутрішньо за 1 годину до або через 2 години після прийому їжі або фруктового соку

Пацієнти літнього віку. Пацієнтам літнього віку коригувати дозу не потрібно. Досвід застосування препарату пацієнтам віком понад 65 років обмежений.

Порушення функції нирок. Пацієнтам з порушеннями функції нирок коригувати дозу не потрібно.

Порушення функції печінки. Досвід клінічного застосування препарату пацієнтам з порушеннями функції печінки відсутній. Оскільки біластин не піддається метаболізму та виводиться головним чином нирками, порушення функції печінки не повинно призводити до збільшення його системної дії до небезпечного рівня. Тому пацієнтам з порушеннями функції печінки коригувати дозу не потрібно.

Тривалість лікування. Пацієнтам з алергічним ринітом препарат слід застосовувати тільки в період контакту з алергенами. Пацієнтам з сезонним алергічним ринітом лікування можна припинити після пом'якшення симптомів та поновлювати після їхнього повернення. Пацієнтам з цілорічним алергічним ринітом препарат можна безперервно застосовувати впродовж періоду контакту з алергенами. У пацієнтів з кропив'яркою тривалість лікування залежить від характеру та тривалості симптомів, а також від їх динаміки.

Побічні реакції. У ході клінічних досліджень у пацієнтів, які страждали від алергічного ринокон'юнктивіту або хронічної ідіопатичної кропив'янки, побічні дії на тлі застосування біластину в дозі 20 мг виникали приблизно з тією ж частотою, що й на тлі застосування плацебо (12,7 % та 12,8 %). Проведені дослідження показали, що при застосуванні біластину у дозі 20 мг найчастіше відзначалися такі побічні реакції, як головний біль, сонливість, запаморочення та втомлюваність. Приблизно з аналогічною частотою ці небажані явища відзначалися у пацієнтів, які приймали плацебо.

У таблиці нижче наведені побічні реакції, зв'язок яких з біластином визнаний або, принаймні, можливий та які у програмі клінічної розробки були відмічені більш ніж у 0,1% пацієнтів, які застосовували біластин у дозі 20 мг.

За частотою побічні дії розподіляються за такимикаатегоріями: дуже часто: $\geq 1/10$; часто: $\geq 1/100$ і $< 1/10$; іноді: $\geq 1/1\ 000$ і $< 1/100$; рідко: $\geq 1/10\ 000$ і $< 1/1\ 000$; дуже рідко: $< 1/10\ 000$. Невідомо (наявні дані не дають змоги дати оцінку).

Інфекції та паразитарні захворювання. Іноді: герпес порожнини рота.

Порушення живлення та обміну речовин. Іноді: підвищений апетит.

З боку психіки. Іноді: тривожність, безсоння.

З боку органів слуху та рівноваги. Іноді: шум у вухах, запаморочення.

З боку серцево-судинної системи. Іноді: блокада правої ніжки пучка Гіса, синусова аритмія, подовження інтервалу QT на електрокардіограмі, інші порушення на ЕКГ.

З боку нервової системи. Часто: сонливість, головний біль. Іноді: запаморочення.

З боку дихальної системи. Іноді: задишка, неприємні відчуття у носі, сухість у носі.

З боку травної системи. Іноді: біль у верхньому відділі живота, біль у животі, нудота, неприємні відчуття в животі, діарея, сухість у роті, диспепсія, гастрит.

З боку шкіри та підшкірно-жирової тканини. Іноді: свербіж.

Загальні та місцеві порушення. Іноді: втомлюваність, спрага, посилення вже наявних захворювань, пропасниця, астенія.

Додаткові методи дослідження. Підвищення активності ГГТ, АЛТ, АСТ, підвищення рівня креатиніну у крові, підвищення рівня тригліцеридів у крові, збільшення маси тіла.

Передозування.

Дані, що стосуються гострого передозування, були отримані тільки в ході клінічних досліджень. На тлі застосування біластину в дозах, що перевищували терапевтичну в 10-11 разів, побічні дії здорових добровольців виникали в 2 рази частіше, ніж на тлі застосування плацебо. Побічні дії, які відзначалися найчастіше, включали запаморочення, головний біль та нудоту. Серйозних побічних реакцій та значного збільшення тривалості інтервалу QTc відмічено не було. У ході перехресного дослідження вимірюванням інтервалів QT/QTc, в якому вивчали вплив багаторазового застосування біластину на реполяризацію шлуночків, статистично значимого подовження інтервалу QTc виявлено не було.

Лікування. У разі передозування рекомендована симптоматична та підтримуюча терапія. Специфічний антидот для біластину невідомий.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Фертильність. Клінічні дані обмежені. Дослідження на тваринах негативного впливу препарату на фертильність не виявили.

Вагітність. Дані щодо застосування біластину вагітним відсутні зовсім.

У ході досліджень на тваринах також не відмічено шкідливого впливу препарату (прямого або непрямого) на репродуктивну функцію, пологи або постнатальний розвиток. З міркувань безпеки препарат Ніксар® під час вагітності застосовувати не слід.

Годування груддю. Дані про те, чи проникає біластин у грудне молоко жінок, відсутні. Виведення біластину з молоком у тварин не вивчалось. Рішення про продовження або припинення годування груддю, а також про продовження або припинення терапії препаратом Ніксар® слід приймати з урахуванням користі грудного вигодовування для дитини, з одного боку, та необхідності терапії біластином для матері, з іншого.

Діти. Безпека та ефективність біластину для дітей віком до 12 років не підтверджені.

Особливості застосування. У пацієнтів з помірними або тяжкими порушеннями функції нирок застосування біластину одночасно з інгібіторами Р-глікопротеїду (кетоконазолом, еритроміцином, циклоспорином, ритонавіром, дилтіаземом тощо) може призводити до підвищення концентрації біластину в плазмі крові та, отже, до збільшення ризику його побічних дій. З цієї причини пацієнтам із середніми або тяжкими порушеннями функції нирок біластин одночасно з інгібіторами Р-глікопротеїду застосовувати не слід.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або роботі з іншими механізмами. За даними дослідження, впливу біластину на здатність керувати автомобілем, застосування біластину в дозі 20 мг на здатність керувати транспортними засобами не впливає. Проте пацієнтів слід інформувати про те, що в окремих випадках препарат може викликати сонливість і, таким чином, впливати на здатність керувати транспортними засобами та працювати з механізмами.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Взаємодія з харчовими продуктами. Їжа знижує на 30 % біодоступність біластину, прийнятого внутрішньо.

Взаємодія з грейпфрутовим соком. У разі застосування біластину в дозі 20 мг одночасно з грейпфрутовим соком біодоступність біластину знижувалася на 30 %. Подібний ефект може спостерігатися і у разі застосування інших фруктових соків. Ступінь зменшення біодоступності може різнитися залежно від виробника соку та фруктів, з яких він отриманий. Ця взаємодія обумовлена здатністю компонентів фруктів пригнічувати активність білка-переносника органічних аніонів OATP1A2, для якого біластин є субстратом. Зменшувати концентрацію біластину в плазмі можуть і лікарські засоби, які є субстратами або інгібіторами OATP1A2 (наприклад ритонавір або рифампіцин).

Взаємодія з кетоконазолом або еритроміцином. У разі прийому біластину одночасно з кетоконазолом або еритроміцином ПФК біластину збільшувалася у 2 рази, а $C_{\text{макс}}$ – у 2-3 рази. Подібні ефекти можна пояснити взаємодією на рівні білків-переносників, що відповідають за виведення лікарських препаратів із клітин кишечника, оскільки біластин є субстратом Р-глікопротеїду не метаболізується. На профіль безпеки біластину, з одного боку, та кетоконазолу або еритроміцину, з іншого, ці ефекти, ймовірно, не впливають. Збільшувати концентрацію біластину в плазмі можуть і інші лікарські препарати, що є субстратами або інгібіторами Р-глікопротеїду (наприклад циклоспорин).

Взаємодія з дилтіаземом. У разі прийому біластину в дозі 20 мг одночасно з дилтіаземом у дозі 60 мг $C_{\text{макс}}$ біластину збільшувалася на 50 %. Подібний ефект можна пояснити взаємодією на рівні білків-переносників, що відповідають за виведення лікарських препаратів з клітин кишечника; на профіль безпеки біластину цей ефект, ймовірно, не впливає.

Взаємодія з етиловим спиртом. Після одночасного застосування алкоголю та біластину в дозі 20 мг психомоторні функції знаходилися на тому ж рівні, що й після одночасного застосування алкоголю та плацебо. Біластин не впливає на психомоторні функції при прийомі з етиловим спиртом.

Взаємодія з лоразепамом. У разі застосування біластину у дозі 20 мг одночасно з лоразепамом у дозі 3 мг упродовж 8 днів посилення пригнічувальної дії лоразепаму на ЦНС виявлено не було.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Біластин - це антигістамінний засіб тривалої дії, що не спричинює седативного ефекту, вибірково зв'язується з периферичними H1-рецепторами та не зв'язується з M-холінорецепторами.

Після одноразового застосування біластин протягом 24 годин пригнічує розвиток шкірних реакцій, що спричинюються гістаміном, з пухирями та еритемою.

У ході клінічних досліджень, в яких брали участь пацієнти з алергічним ринокон'юнктивітом (сезонним та цілорічним), на тлі застосування біластину в дозі 20 мг 1 раз на добу впродовж 14-28 днів відзначалося полегшення таких симптомів захворювання, як чхання, виділення з носа, свербіж у носі, закладеність носа, свербіж очей, сльозотеча та почервоніння очей. Лікувальний ефект біластину зберігався протягом 24 годин.

У ході клінічних досліджень, в яких брали участь пацієнти з хронічною ідіопатичною кропив'янкою, на тлі застосування біластину в дозі 20 мг 1 раз на добу впродовж 28 днів відзначалося зменшення свербіжу та зменшення кількості та розміру пухирів; крім того, пацієнти відчували менший дискомфорт, спричинений кропив'янкою. У пацієнтів спостерігалось покращення сну та самопочуття.

Ні клінічно значимого подовження інтервалу QT на електрокардіограмі, ні інших порушень з боку серцево-судинної системи не спостерігалось під час проведених клінічних досліджень біластину.

Фармакокінетика. Всмоктування. Після перорального застосування біластин швидко всмоктується, а його максимальна концентрація в плазмі досягається приблизно через 1,3 години після прийому. Накопичення препарату в організмі виявлено не було. Середній показник біодоступності при його пероральному

застосуванні становить 61 %. Розподіл. За даними досліджень *in vitro* та *in vivo*, біластин є субстратом Р-глікопротеїду та білка-переносника ОАТР. Біластин, очевидно, не є субстратом переносника BCRP або реального переносника OCT, OAT1 та OAT3. Дані досліджень *in vitro* не дають підстав вважати, що в системному кровотоку біластин пригнічує активність таких білків-переносників, як Р-gp, MRP2, BCRP, BSEP, OATP1B1, OATP1B3, OATP2B1, OAT1, OAT3, OCT1, OCT2 та NTCP, оскільки його здатність інгібувати Р-gp, OATP2B1 та OCT1 незначна та характеризується значенням $IC_{50} \geq 300$ мкМ, що значно перевищує розрахункове значення максимальної концентрації в плазмі ($C_{\text{макс}}$) у разі його клінічного застосування. Таким чином, подібні взаємодії не матимуть клінічного значення. Проте результати аналогічних досліджень вказують на те, що інгібування біластином білків-переносників, що знаходяться в слизовій оболонці кишечника (наприклад Р-gp), виключити не можна. Після застосування в терапевтичних дозах біластин виявляється пов'язаним з білками плазми на 84-90%. Біотрансформація. У ході досліджень *in vitro* біластин не виявив здатності індукувати або пригнічувати активність ізоферментів цитохрому Р450. Елімінація. За даними дослідження, проведеного за участю добровольців, після одноразового застосування ¹⁴С-біластину в дозі 20 мг майже 95 % введеної дози виявлялися в сечі та калі (28,3 % та 66,5 % відповідно) у вигляді незміненого біластину, з чого можна зробити висновок, що в організмі людини біластин метаболізується незначним чином. У середньому період напіввиведення біластину у здорових добровольців становить 14,5 години. Лінійність. У діапазоні доз від 5 до 220 мг фармакокінетичні параметри біластину змінюються прямопропорційно дозі; при цьому у різних здорових добровольців вони відрізняються незначною мірою.

Фармацевтичні характеристики.

Основні фізико-хімічні властивості: овальні, опуклі з обох боків таблетки білого кольору з насічкою для поділу, без тріщин на поверхні.

Насічка призначена виключно для того, щоб розламати таблетку для полегшення проковтування, а не для ділення на рівні дози.

Термін придатності. 5 років. Не застосовувати препарат після закінчення терміну придатності, зазначеного на упаковці.

Умови зберігання. Спеціальні умови зберігання не потрібні. Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка. По 10 таблеток у блістері; по 1 або по 2, або по 3 або по 5 блістерів у картонній коробці.

Категорія відпуску. За рецептом.

Виробники.

ФАЕС ФАРМА, С.А.

Менаріні-Фон Хейден ГмбХ

А. Менаріні Мануфактурінг Логістікс енд Сервісес С.р.Л.

Місцезнаходження.

С/Максімо Агуїрре, 14, 48940 Лехона (Біскайя), Іспанія.

Лейпцігер штрассе 7-13, 01097 Дрезден, Німеччина.

Віа Кампо ді Піле, 67100 Л'Аквіла (АК), Італія.